

Blinka lilla plexi

Rör man ner en rejäl dos modernistisk minimalism i julgrytan och tillsätter en nypa Jenny Nyström får man till exempel en adventsstjärna i plexiglas designad av Gunilla Poignant. Den laserskurna stjärnan finns i vit, klar, blå, röd/rosa och saffransgul. Producent är Guide och stjärnan finns bland annat på Norrgavel och Svenskt tenn för ca 995 kr.

Ränderna går aldrig ur, heter det. Hans Hosak som ritat mattan Lina har arbetat med att utveckla mattor i 60 år. Företaget som producerar heter Kateha och startades av dottern Barbara 1998 när hon efter flera år som reklamare i Tyskland återvände till Värnamo. Man arbetar med externa formgivare och egen design, i nära samarbete med olika inredningsbutiker som Norrgavel och Posh living, och med licensproduktion för bland annat Mairo. Mattorna vävs, knyts och tuftas i Indien. Lina i handtuftad ull kostar 1 400 kr/kvm och finns i ytterligare en färgställning.

Rummens poesi

Mitt tema är sambanden, skriver konstnären, fotografen och essäisten Rolf Wohlin i boken *Rum tar tid* (Arkitektur förlag). Den enkla anledningen, fortsätter han, är att han då kan hamna på de mest oväntade platser. Mest landar han i det romerska och romanska Europa, men perspektiven är ofta oväntade. Från intrycken av Notre Dame i Paris till Gaudís och Mies van der Rohes Barcelona och Muhammeds Córdoba med flera städer där den klassiska arkitekturen binder ihop oss med historien och pockar på svar.

Han samlar på hotellrum vars fönster öppnar sig mot vetande och nya kunskaper. Om Mies Barcelonapaviljong – byggnaden som bäst motsvarar arkitektens devis "Less is more" – skriver Wohlin: "Den hade och har ... ingen annan funktion än att vara en absolut modernistisk rumsbildning, en funktionalism utan funktion, ett praktföremål och ett skrytbygge."

Bokens gemensamma nämnare är rummet, ofta de stora katedralernas rumsligheter vars fysiska företräden lyhört beskrivs med författarens känsla för poesi, psykologi och – just det – samband. På väg till Nîmes låter det så här: "Något riktigt djup når inte Europa förrän på andra sidan om 45:e breddgraden, tänker jag där jag står i buffévagnen på Corailen mellan Lyon och Montpellier, de superkomfortabla franska tågen i generationen före TGV, och rullar ett rhônevin mellan tungflaket och gomtaket samtidigt som jag får ögonen fulla av blommande mandel och judasträd, ginst och vallmo." Det är läsning för alla sinnen.

